

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Ivana Slivky ve věci žalobce **Bytové družstvo Černý slon**, se sídlem Praha 1, Vlašská 331/26, IČO 25642561, zastoupeného JUDr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 5, Radlická 663/28, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobce M. D., bytem Xxx, Xxx, zastoupeného Mgr. Petrem Dvořákem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 1, Dlouhá 733/29, proti žalované **ACEMA Credit Czech, a.s.**, se sídlem Brno, Koblišná 1/2, IČO 26158761, zastoupené Mgr. Martinem Holubem, advokátem se sídlem kanceláře Praha 1, Revoluční 1082/8, o zrušení rozhodčího nálezu a odklad jeho vykonatelnosti, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. července 2015, č.j. 65C 54/2015-243, ve znění opravného usnesení ze dne 9. února 2016, č.j. 65C 54/2015-272,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se **m ě n í** tak, že se odkládá vykonatelnost rozhodčího nálezu č.j. 301 Rozh 2324/2013-20, vydaného rozhodcem JUDr. Martinem Týle dne 24.7.2013 do právní moci rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp.zn. 65C 54/2015.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným usnesením soud I. stupně zamítl návrh na odklad vykonatelnosti rozhodčího nálezu č.j. 301 Rozh 2324/2013-20, vydaného rozhodcem JUDr. Martinem Týle dne 24.7.2013 do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném v této věci. Takto rozhodl v řízení zahájeném žalobou na zrušení citovaného nálezu s návrhem na odklad jeho vykonatelnosti a to s odkazem na ust. § 32 zákona o rozhodčím řízení (z.r.ř.), když konstatoval, že výše částky přiznaná rozhodčím nálezem v souvislosti s insolvenčním řízením vedeným na majetek žalobce opodstatňuje závěr o tom, že žalobci hrozí újma zasahující jeho esenciální ekonomické zájmy. Zároveň se zabýval otázkou, zda je z podaného návrhu možno usuzovat, že je důvodný. Pro účely rozhodování o odkladu vykonatelnosti nálezu se zaměřil na přezkoumání formálních podmínek pro uplatnění žaloby a vyšel ze skutečnosti, že z rozhodčího spisu vyplývá, že předmětný nálezn byl žalobci v listinné podobě doručen do vlastních rukou s datem převzetí 30.7.2013, žaloba na jeho zrušení v této věci byla podána 5.12.2013, tedy po marném uplynutí tříměsíční lhůty dané ust. § 32 odst. 1 z.r.ř. Uzavřel, že odklad vykonatelnosti je zákonem zvažován pouze v souvislosti s včas podanou žalobou a navrhaný odklad vykonatelnosti zamítl.

Usnesení napadl žalobce včasným odvoláním, ve kterém namítl, že se soud I. stupně z hlediska možného úsudku o důvodnosti žaloby jejím návrhem dostatečně nezabýval. Pokud jde o závěr o opožděnosti žaloby, má usnesení za nepřezkoumatelné, když vyplývá z hodnocení jen jednoho z kontextu vytrženého důkazu o údajném doručení nálezu, ke kterému neměl možnost se vyjádřit. V tomto směru odkázal na postup rejstříkového soudu, který chybně zapsal cizí osobu spřízněnou a ovládanou žalovaným do funkce statutárního orgánu žalobce, dříve než byl protiprávní zápis odstraněn, tato osoba účelově jménem žalobce přistoupila k závazku se žalovaným propojené osoby a úmyslně zmařila doručení nálezu členům statutárního orgánu žalobce, když za tímto účelem byla dokonce nestandardně zřízena dosílka poštovních zásilek mimo místo doručovací adresy žalobce. Nález byl řádně doručen až po opravném zápisu do obchodního rejstříku dne 8.10.2013 a teprve od tohoto data mohla počít běžet lhůta k podání žaloby na jeho zrušení. Na okolnosti doručení nálezu žalobce upozorňoval, soud I. stupně se s nimi nijak nevypořádal, nepřihlédl tak k tvrzeným skutečnostem ani důkazům navrženým k jejich prokázání. Prejudiciální otázka včasnosti žaloby by měla být postavena najisto, když s ní zákon nespojuje pouhou možnost úsudku. Navrhl zrušení napadeného usnesení případně jeho změnu vyhověním návrhu na odklad.

Žalovaná navrhla potvrzení usnesení jako věcně správného s tím, že zákonné podmínky pro odklad vykonatelnosti dány nejsou, žalobce žádným způsobem nedoložil své poměry a případné likvidační důsledky výkonu nálezu a soud I. stupně hrozbu závažné újmy pouze připustil, podrobně se jí nezabýval a to ani z hledisek dopadu odkladu do sféry žalované. Nemá za to, že by žalobce důvodnost návrhu dostatečně osvědčil a pokud jde o opožděnost podání žaloby, má závěr soudu I. stupně za správný, vycházející z obsahu spisu, o tvrzeném jednání neoprávněných osob jsou vedena dosud nepravomocně skončená řízení, jejichž výsledek nemůže procesně právní vztahy ovlivnit. Navrhla potvrzení usnesení jako věcně správného.

Odvolací soud v mezích podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání shledal opodstatněným.

Dle ust. § 32 odst. 2 z.r.ř. může soud na návrh povinného vykonatelnost rozhodčího nálezu odložit, jestliže by neprodleným výkonem rozhodčího nálezu hrozila závažná újma nebo jestliže je z návrhu na zrušení rozhodčího nálezu možné usuzovat, že je důvodný.

Soud I. stupně v poměrech dané věci shledal prvou ze zákonem vymezených podmínek odkladu vykonatelnosti za naplněnou, když hrozbu závažné újmy dovodil ze skutečnosti, že je proti žalobci vedeno insolvenční řízení a rozhodčím nálezem přiznaná částka významně převyšuje veškerý jeho majetek. Jinak řečeno, konstatoval, že z důvodů v citovaném ustanovení uvedených je návrh na odklad vykonatelnosti návrhem důvodným. Odvolací soud se s tímto jeho závěrem ztotožňuje.

V kontextu naplnění druhé ze zákonných podmínek, hodnocení možného úsudku o důvodnosti žaloby však poukázal na skutečnost, že z doručenky obsažené v rozhodčím spise se podává, že je žaloba podána opožděně. Uzavřel, že odklad vykonatelnosti je zákonem zvažován jen v souvislosti se včas podanou žalobou a přiznání odkladného účinku tak i při shledání hrozby závažné újmy není důvodné.

V poměrech souzené věci a vzhledem k dikci zákonné úpravy odvolací soud tento závěr nemůže sdílet. Výše citované ustanovení § 32 odst. 2 výslovně hovoří o možném úsudku o důvodnosti návrhu. Důvody, pro které lze rozhodčí nález na návrh kterékoli strany soudem zrušit, jsou taxativně uvedeny v ust. § 31 z.r.ř., přičemž je zcela zjevné, že dodržení tříměsíční zákonné lhůty k podání návrhu mezi těmito důvody uvedeno není. Jakkoli je otázka dodržení této lhůty otázkou podstatnou pro vyhovění či nevyhovění žalobě, nedotýká se její důvodnosti. Posouzení včasnosti žaloby je v podstatě otázkou předběžnou, její hodnocení by mělo předcházet samotnému věcnému hodnocení uplatněných důvodů a negativní závěr o včasnosti žaloby může vést k tomu, že ke zkoumání jejích důvodů ve smyslu ust. § 31 z.r.ř. soud vůbec nepřistoupí. V tomto smyslu není úvaha soudu I. stupně úvahou vysloveně nesprávnou, když odkládat vykonatelnost napadeného nálezu v situaci, kdy bude žaloba záhy pro nedodržení zákonné lhůty zamítnuta, je kontraproduktivní, nicméně v poměrech souzené věci akceptovat takovou úvahu nelze, když od samého počátku řízení je zřejmé, že hodnocení včasnosti či opožděnosti žaloby v podobě hodnocení podmínek doručování nálezu, je otázkou velmi spornou, která bude vyžadovat náležitou pozornost a případně i provedení dokazování.

Odvolací soud tedy uzavírá, že v situaci, kdy jedna ze zákonných podmínek pro odklad vykonatelnosti v podobě hrozby závažné újmy shledána byla, není důvodu návrhu žalobce nevyhovět, když závěry o opožděnosti žaloby jsou zjevně předčasné.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně dle ust. § 220 odst. 1 písm. a/ o.s.ř. změnil a návrhu vyhověl.

P o u ě n í : Přípustnost dovolání proti tomuto usnesení podle § 237 až 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 20. dubna 2016

JUDr. Květoslava Palonciová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Rejentová